A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (első tanács)

2004. július 8.*

A C-286/95. P-DEP. sz. ügyben,

az **Imperial Chemical Industries plc (ICI)** (képviseli: S. Berwick, solicitor)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseli: J. Currall, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Bíróság C-286/95. P. sz., Bizottság kontra ICI ügyben 2000. április 6-án hozott ítéletéhez (EBHT 2000., I-2341. o.) kapcsolódó, a megtérítendő költségek megállapítása iránt benyújtott kérelme tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök (előadó), J. N. Cunha Rodrigues, N. Colneric, Juhász E. és E. Levits bírák,

főtanácsnok: C. Stix-Hackl,
hivatalvezető: R. Grass,

a főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

1 A Bíróság Hivatalához 1995. augusztus 30-án benyújtott keresetlevelével az Európai Közösségek Bizottsága a Bíróság EK-alapokmányának 49. cikke értelmében fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-37/91. sz., ICI kontra Bizottság ügyben 1995. június 29-én hozott ítélete (EBHT 1995., II-1901. o.) ellen, amelyben az Elsőfokú Bíróság megsemmisítette a Bizottságnak az Imperial Chemical Industries plc-vel (a továbbiakban: ICI) szembeni, az EGK-Szerződés 86. cikke (később az EK-Szerződés 86. cikke, jelenleg EK 82. cikk) szerinti eljárással kapcsolatban hozott határozatát. Másfelől az Elsőfokú Bíróság a T-36/91. sz., ICI kontra Bizottság ügyben ugyanazon a napon hozott ítéletében (EBHT 1995., II-1847. o.) megsemmisítette a Bizottságnak az ICI-vel szemben az EGK-Szerződés 85. cikke (később az EK-Szerződés 85. cikke, jelenleg EK 81. cikk) szerinti eljárással kapcsolatban hozott határozatát. Ezt az ítéletet nem fellebbezték meg.

2 A Bíróság a C-286/95. P. sz. Bizottság kontra ICI ügyben 2000. április 6-án hozott ítéletében (EBHT 2000., I-2341. o.) elutasította az Elsőfokú Bíróság T-37/91. sz. ügyben hozott ítélete ellen benyújtott fellebbezést, és a Bizottságot a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére kötelezte.

3 Mivel az ICI és a Bizottság között semmiféle megállapodás nem született a megtérítendő költségekkel kapcsolatban, az ICI a Bíróság Hivatalához 2003. október 16-án benyújtott beadványában az eljárási szabályzat 74. cikke alapján a költségek megállapítását kérte a Bíróságtól.

A felek érvelése

4 Az ICI azt kéri, hogy a Bíróság az előtte lefolytatott eljárással kapcsolatos megtérítendő költségeket 76 910 GBP-ban (kb. 115 000 euro) állapítsa meg. Ez az összeg a következőkből tevődik össze:

— A Bírósághoz benyújtott beadványok elkészítésével kapcsolatos ügyvédi költségek és munkadíjak

— vezető ügyvéd	22 901 GBP
— segítő ügyvéd	12 459 GBP

— A Bíróság 1999. október 7-i tárgyalásának előkészítését, valamint az azon való részvételt érintő ügyvédi költségek és munkadíjak

— vezető ügyvéd	25 226 GBP
— segítő ügyvéd	10 058 GBP

— Az 1995. november 14-i, 1996. március 13-i és 1999. szeptember 28-i ügyvédi értekezleten részt vevő vezető ügyvéd és az ICI két belső jogtanácsosának utazási és brüsszeli tartózkodási költségei

2010 GBP

— A Bíróság előtti tárgyaláson részt vevő vezető ügyvéd és segítő ügyvéd, valamint az ICI két belső jogtanácsosának utazási és luxembourgi tartózkodási költségei (1873 GBP), illetve tanácsterem bérlése (1488,99 GBP), összesen tehát

3361,99 GBP

— Egy luxemburgi ügyvédi irodának átutalt telepítési költségek

894 GBP

összértékben tehát 76 909,99 GBP

5 Ezen összegek igazolására az ICI két, a vezető ügyvéd által kiállított számlát nyújtott be a Bírósághoz — az egyiket 1996. június 17-i dátummal 23 625 GBP-ról, a másikat 2000. január 13-i dátummal 26 023 GBP-ról —, valamint három, a segítő ügyvéd

által kiállított számlát — az elsőt 1995. december 13-i dátummal 9781,25 GBP-ról, a másodikat 1996. június 13-i dátummal 3071,25 GBP-ról és a harmadikat 1999. november 10-i dátummal 10 375 GBP-ról.

6 Az ICI érvelése szerint a kérdéses ügy rendkívül összetett és szakmai jellegű volt, és a beterjesztett iratok terjedelmesek voltak. Néhány, az ügyben felmerült jogkérdés új és rendkívül nehéz volt, különösen mivel az árengedmények területén nem voltak precedensek. Az erőfölénnyel, az azzal való visszaéléssel és a tagállamok közötti kereskedelemmel kapcsolatos kérdések jelentős kutatást és érvelést igényeltek.

7 A két ügyvéd szolgálatainak igénybevételét illetően az ICI úgy érvel, hogy az ügyben őt első fokon képviselő ügyvéd a fellebbezési eljárásban már nem állt rendelkezésére. Ezért elhatározta, hogy megkeresi azt a „junior counsel"-t, aki ennek az ügyvédnek a segítője volt, és aki igen jól ismerte az ügy tényállását. Figyelembe véve az ügy jelentőségét és összetettségét, ez az intézkedés lehetővé tette a fellebbezési eljárásban az ICI-t képviselni hivatott vezető ügyvéd feladatának megkönnyítését.

8 Másfelől az ICI számára elsőrendű fontosságú volt az ügy pénzügyi tétje. Az erre a társaságra erőfölénnyel való visszaélés miatt kiszabott, 10 millió ECU értékű bírság ugyanis a Bizottság által valaha kiszabott legnagyobb bírságok egyike lett volna ebben az időszakban.

9 Az utazási költségeket és a Bíróság előtti tárgyalás alkalmával felmerült kiadásokat illetően az ICI úgy érvel, hogy a két ügyvéd és a társaság két belső jogtanácsosának jelenléte azért volt szükséges, hogy a szóbeli előadások jól sikerüljenek. E két utóbbi részvétele különösen a külsős ügyvédeknek fizetett munkadíjak lényeges csökkentését tette lehetővé.

10 A Bizottság érvelése szerint túlzott az ICI azon kérelme, hogy a megtérítendő költségek összege 76 910 GBP-ban legyen meghatározva. Másfelől ugyanez vonatkozik az e társaság által az Elsőfokú Bírósághoz egyidejűleg az elsőfokú eljárás címén benyújtott 203 340 GBP összegű kérelemre is.

11 A Bizottság azt javasolja a Bíróságnak, hogy a jelen ügyben a megtérítendő költségek összegét 25 000 GBP-ban állapítsa meg.

12 A Bizottság véleménye szerint az ICI által a jelen ügyben előadott érvek többsége valójában az Elsőfokú Bíróság előtti két olyan eljárásra vonatkozik, amely két különálló — egy összehangolt magatartással, illetve egy erőfölénnyel való visszaéléssel kapcsolatos — határozatra irányul. A fellebbezés ugyanakkor csak a második határozatot érinti, amelyet az Elsőfokú Bíróság nem érdemi okból, hanem azon eljárási okból semmisített meg, miszerint az említett határozatot nem a Bizottság belső szabályzatának megfelelően hitelesítették. Ezen érvek azonban nem bírnak jelentőséggel.

13 Míg az Elsőfokú Bíróság előtt az összehangolt magatartással kapcsolatos ügyet az összetettség jellemezte, addig ez nem vonatkozik sem az erőfölénnyel való visszaéléssel kapcsolatos ügyre, sem pedig az ezen ügy alapján benyújtott fellebbezésre, amely csupán a Bizottság határozata hitelesítésének hiányát érintette. A vonatkozó ítéletek terjedelmének összevetése — az Elsőfokú Bíróság két ítélete 83 oldal, a Bíróság ítélete pedig 18 oldal az EBHT-ban — elegendő az ügyek jelentőségbeli különbségének bizonyításához.

14 Ugyanakkor a Bizottság határozatának hitelesítésével kapcsolatos kérdés nem újszerű. Az Elsőfokú Bíróság T-79/89. sz., T-84/89. sz., T-85/89. sz., T-86/89. sz., T-89/89. sz., T-91/89. sz., T-92/89. sz., T-94/89. sz., T-96/89. sz., T-98/89. sz., T-102/89. sz. és T-104/89. sz., BASF és társai kontra Bizottság ügyekben

1992. február 27-én hozott ítéletéhez (EBHT 1992., II-315. o.), valamint a Bíróság C-137/92. P. sz., Bizottság kontra BASF és társai ügyben 1994. június 15-én hozott ítéletéhez (EBHT 1994., I-2555. o.) vezető úgynevezett „PVC I" ügyek vizsgálata alkalmával ezt már megvitatták. Jelen esetben a Bizottság a fellebbezésében csupán két jogalapot hozott fel — a hitelesítés hiányának hatásával és azon feltételekkel kapcsolatban, amelyekkel az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 48. cikkének 2. §-át alkalmazta annak érdekében, hogy az ICI számára engedélyezze, hogy a hitelesítés ezen hiányára alapított jogalapokat késedelmesen hozza fel.

15 Ugyanakkor a Bíróság maga nem tekintette az ügyet vagy a felhozott érveket úgy, mint amelyek különösebb nehézségeket okoznak, hiszen a Bizottság által fellebbezése alátámasztására felhozott két jogalap egyikét nyilvánvalóan nem megalapozottnak ítélte (a fent hivatkozott Bizottság kontra ICI ügyben hozott ítélet 66. pontja). Következésképpen a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az ICI-nek nem jelenthetett gondot, hogy a Bíróság előtt védekezzék.

A Bíróság álláspontja

16 Az eljárási szabályzat 73. cikkének b) pontja értelmében megtérítendő költségeknek minősülnek „a feleknél az eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségek, különösen az utazási és tartózkodási költségek, valamint a meghatalmazottak, tanácsadók vagy ügyvédek díjazása".

17 Mivel a közösségi jog nem ír elő díjazási természetű rendelkezéseket, a Bíróságnak a kérdéses adatokat szabadon kell megítélnie, figyelembe véve a per tárgyát és természetét, a pernek a közösségi jog szempontjából való jelentőségét, valamint az ügy bonyolultságát, az eljáró meghatalmazottaknak vagy tanácsadóknak a peres eljárással kapcsolatos munkája terjedelmét, továbbá a felek perhez fűződő gazdasági

érdekeit (lásd különösen a C-294/90. DEP. sz., British Aerospace kontra Bizottság ügyben 1994. november 30-án hozott végzés [EBHT 1994., I-5423. o.] 13. pontját és a C-321/99. P-DEP. sz., DAI kontra ARAP és társai ügyben 2004. február 17-én hozott végzés [az EBHT-ban még nem tették közzé] 16. pontját).

18 A megtérítendő költségek mértékét ezen kritériumok alapján kell meghatározni.

19 Ami a feleknek a perhez fűződő gazdasági érdekeit illeti, az ICI számára az ügy — figyelembe véve az erőfölénnyel való visszaélés vádja alapján a Bizottság által rá kiszabott bírság mértékét — vitathatatlanul gazdasági jelentőséggel bírt.

20 A per tárgyát és természetét illetően hangsúlyozni kell, hogy olyan fellebbezési eljárásról volt szó, amely természeténél fogva jogkérdésekre korlátozódik, és amelynek a ténymegállapítás nem képezi tárgyát.

21 Jelen esetben a fellebbezés jogalapja, amelyre az ICI-nek választ kellett adnia, két jogkérdésre vonatkozik.

22 Az első a Bizottság belső szabályzatának 12. cikke első bekezdésébe foglalt jogi aktusok hitelesítésével kapcsolatos. A Bíróság a fent hivatkozott Bizottság kontra ICI ügyben hozott ítéletében — a fent hivatkozott Bizottság kontra BASF és társai ügyben hozott ítéletére alapozva — megállapította, hogy a hitelesítés az EK 230. cikk

értelmében olyan lényeges szabálynak minősül, amelynek megsértése megsemmisítés iránti keresetnek adhat helyt. Másfelől a hitelesítésnek azt megelőzően kell bekövetkeznie, hogy a feleket értesítették a kérdéses jogi aktusról. A fellebbezés tárgyát képező második kérdés az volt, hogy a közösségi bíró hivatkozhat-e hivatalból a hitelesítés hiányára; erre a kérdésre a Bíróság igenlően válaszolt.

23 Ez a két, jól körülhatárolt kérdés a közösségi jog szempontjából valóban jelentőséggel bír. Ámde az elsőt nagy vonalakban már elemezte a fent hivatkozott Bizottság kontra BASF és társai ügyben hozott ítélet, a második pedig nem volt különösebben összetett. Az ügy nehézsége sem volt rendkívüli.

24 Ami annak a munkának a nagyságát illeti, amelyet a fellebbezési eljárás során az ICI jogtanácsosai végezhettek, meg kell jegyezni, hogy ez utóbbiak a fent hivatkozott, meghatározott kérdésekről — a Bizottság beadványaira válaszul — két beadványt szerkesztettek. A Bíróság 1999. október 7-i tárgyalása körülbelül két órát vett igénybe. Az említett tanácsadókra háruló munkateher tehát olyan mértékű volt, mint egy — az átlagosnál nem kirívóan — nagyobb ügy esetében.

25 Ilyen körülmények között az ICI által beterjesztett 70 644 GBP-nyi ügyvédi költségek és munkadíjak — 22 901 GBP és 25 226 GBP a vezető ügyvéd számára, illetve 12 459 GBP és 10 058 GBP a segítő ügyvéd számára — nem voltak objektíve nélkülözhetetlenek ezen társaság érdekeinek a fellebbezés keretében történő védelmének biztosításához.

26 Különösen a második ügyvéd megkeresésével kapcsolatos költségeket illetően felidézendő, hogy a fellebbezési eljárás két konkrét jogkérdésre korlátozódott, amelyek nem álltak kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság által megállapítandó tényekkel.

Ezen megállapításoknak egyébiránt sokkal inkább az összehangolt magatartás megsértésével kapcsolatos eljárásban, mintsem a fellebbezés egyedüli tárgyát képező, erőfölénnyel való visszaéléssel kapcsolatos eljárásban volt jelentőségük. A második ügyvédhez kötődő díjak azon indokkal történő kifizetése, hogy ez az ügyvéd különösen jól ismerte az elsőfokú eljárást, illetve a ténybeli fejlemények részleteit, nem bizonyult feltétlenül szükségesnek. Következésképpen nem igazolható ezen költségeknek a Bizottság terhére írása.

27 Mindezeket figyelembe véve, és a jelen végzés 17. pontjában kifejtett szempontokat szem előtt tartva, a megtérítendő ügyvédi költségek és munkadíjak mértékét 25 000 GBP-ban kell meghatározni.

28 A három brüsszeli értekezlet megszervezésében érintett két ügyvéd és két jogtanácsos utazási és tartózkodási költségeit magában foglaló 2010 GBP-ot illetően az ICI a Bíróság előtt nem igazolta sem ezen értekezletek természetét, sem ezeknek a fellebbezési eljárás szempontjából való szükségességét, sem pedig annak szükségességét, hogy ezen értekezleteket Brüsszelben tartsák. Az ezzel kapcsolatos összeg tehát nem fogadható el.

29 Ami az ICI által a két ügyvédnek és a két belső jogtanácsosnak a Bíróság előtti tárgyalással kapcsolatosan felmerült utazási és tartózkodási költségeit illeti, ezen költségek elismerése — mivel a második ügyvéd jelenléte a jelen végzés 26. pontjában kifejtett okokból nem volt feltétlenül szükséges — csak az egyik ügyvédre és ezért az egyik jogtanácsosra nézve — vagyis összesen 936,50 GBP összegben — vehető figyelembe. Ehhez az összeghez hozzá kell számítani a Luxembourgba való telepítés költségeit, vagyis 894 GBP-ot. A tanácsterem 1488,99 GBP összegű bérlete ezzel ellentétben nem fogadható el, mivel ez a költség nem volt feltétlenül szükséges.

30 Mindezen megfontolásokra tekintettel, igazságosan mérlegelve, a C-286/95. P. sz. ügyben a megtérítendő költségek 26 830,50 GBP-ban való megállapítása adódik.

A fenti indokok alapján

A BÍRÓSÁG (első tanács)

a következőképpen határozott:

A Bíróság a C-286/95. P. sz. ügyben az Európai Közösségek Bizottsága által az Imperial Chemical Industries plc (ICI) részére megtérítendő költségek teljes összegét 26 830,50 GBP-ban állapítja meg.

Luxembourg, 2004. július 8.

R. Grass

hivatalvezető

P. Jann

az első tanács elnöke